

MIC. # 9018 (RAB. 2234)

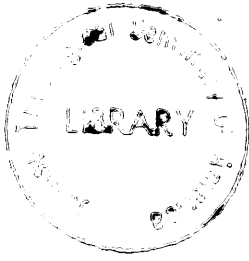
TORAT KOHANIM OF MI-
PARASHAH BET 'AD
PARASHAH YOD.

תורת כהנים, מפרשה ב, עד פרשה י, .

YEMEN: [14--]
YEMENITE SCRIPT

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

בכסף ובשוה כסף ומניין אף בשטר תל אוחפשה לאנתן לה
ולתן הוא אומ' וכתב לה מה לה אמור לתן בשטר אף כסף
בשטר איין ליה אלא כסף בחציה ושטר ככולה מניין אף שטר
בחציה תל אוחפשה לאנתן לה מה כסף בחציה אף שטר
בחציה בקרת מכות מלמד שהיא לוקה יכולתה הוא ילקה
תל תהיה היא לוקה והוא אינו לוקה לאיומת כי לא
חפשה האחספה הרואי לו הייבין מיתה ר' שמעון אומ' משום
ר' עקיבה יכוליהא הכסף גומר בה תל לאיומת כי לא חפשה
עיה את כל הפרשה לפי לא חפשה מלמד שאינו גומר בה
אילא בשטר: והביא את אשמו לוי' אלפתחיה למועד
אילא שם נאמר כחן אילא שם ושא' לתן אילא שם מה תיל
אשם אמור לתן בכסף שקלסוף כחן בכסף שקלים:
וכפר עליו והכהן באי להאשם לפני' עלח טאתאשר
חטא מלמד שהוא מביא חטאת אחת עלביאות הדבה:
ונסלח לו מחטאתו אשר חטא לעשות את המזיד כשוגג:
כל העריות לא עשה בהם את המערה כגומר
והשפחה עשה בה את המערה כגומר כל העריות לא עשה
בהם את הקטן כגדול והשפחה עשה בה את הקטן כגדול:
כל העריות אחד האיש ואחד האשה שוין במכות ובקרבן
והשפחה היא לוקה והוא אינו לוקה הוא מביא קרבן והיא
אינה מביאה קרבן כל העריות בחטאת והשפחה באשם:
כל העריות בנקבה והשפחה בזכר כל העריות חייב
על כל ביאה וביאה והשפחה חייב אחת עלביאות הדבה
כל העריות לא עשה בהם את המזיד כשוגג והשפחה עשה
בה את המזיד כשוגג: פ' כיתבאן יכול
משבאן לעבר הירדן תל אלה ארץ אלה ארץ המינוחדת

4156

יכול משבא לעמון מואב ואל אשר אני נתן לכם עמון מואב:
כי תבאו ונשמתם פריט לשנטעו והו גויים עד שלא באו אשר
לארץ אנו יכול שאננו מוציא את ששע גויים משבאנו ושריאל
לארץ תלכלעץ מיכאן אמרו עד שבאו אבותנו לארץ ומצאו
אילן שוע פטורין נטעו אלף שלא כבשו חייב: ונטעו פריט
לשעלה מאילין ונטעו פריט למכרין ולמרכיב מיכאן אמרו
סיפוק גפעס קעק על סיפוק אלף שהבריכה בארץ מותר
ל' מאיר אומ' מקום שכוחה יפה מותר מקום שכוחה דע
אסור ונטעו אילן אילן שנטעו ושיקד נטעו יחוד מען
תלכלעץ מאכל לא עץ קרק עץ מאכל פריט לנטעו לסקע
ולקורות ולעצם ל' מאיר אומ' אמר הפעמי למאכל זה חייבין
לסיג הפעמי חייב זה חייבין פטור: רבן שמעון בן גמליאל
אומר בדין בזמן שנטעו לקורות ולעצם דבר שהיא
ראוי להם נטעו דבר שאינו ראוי להם מפיין תלכלעץ מאכל
נטעו לעצם וחייבין עליו לאכילה מעין תלכלעץ מן מותר
הוא מונה לו משעת מש' נטעו פריט פריט לעלים ולולבין
מגפעס ומדר אויס ל' שאננו מוציא עקוקלות ואותה בשם
ה'ל פריט דברי ר' יוסה גלילי ל' עקיבה אומ' ועד לתם ערלת
ערלים לרבות את כולם: שלש שנים יכולים תוך שלש
שנים יהא אסור ולאחר שלש שנים יהא מותר תל
והיה נהיה לכם להביא את העטע לדבוס דיהו דהא אומ' לכם
פריט לעטע לדבוס ל' אלעזר כיר שמעון אומ' משמו
הנוטע פריט חייב בערלה עולה לדבוס מאילין פטור מן
הערלה: לא יאכל אילן ליא ולא שלא יאכל מן שנים
יצבעו שלא יתנהו תל ועד לתם ערלתו ערלים לרבות
את כולם: מינן לשלשים יום לפני דאש השנה היה ככל

ככלה שנה תל ובשנה הרצועת יהיה בלפרין להוציא את הפרט
ואת העוללות דברי בית הלל שמתאונן יש לומר טווש
לו עוללות והעניים פורין לעצמן בית הלל אונ' כולו לגת
קדש מה קדוש אמוג להלן טעון חומש שביעור אף
קדש אמור כאן טעון חומש שובי עור הלולים מלמד שהוא
טעון ברכה לפטו ולאחריו מיכאזיה ר' עקיבה אונ' לא טעון
כלום עד שיטעו מה מברך: מען לשלשים יום לפני ראש
השנה הריהן כלה שנה תל ובשנה החדשה תאכלו את פרין
להוסיף לכם תבואתו: ר' יוסי הליל אונ' הרי את כמוסף
פירות חמישית על פירות רביעית מה פירות חמישית לבעלים
אף פירות רביעית לבעלים ר' עקיבה אונ' דברה תורה כנגד
היער שלא יהא אדם אומר הרי ארבע שנים אטמז טענו
חנם לכך טאל להוסיף לכם תבואתו: תבואתו מלמד
שאינו מטהאילא תבואה מיכאז מרו אין פורין את הרבע
עד שיבא לעונת המעשרות: פ' מנין לאוכלמן
הבהמה עד שלא תצא משה עובר כגזרעשה תל לאוכל
עלהם דל לאוכל עלהם אל תאכלמן הבשר ועדין
הדם במזרק ר' דוסא אונ' לא תאכלן עלהם אין מברך על
הרוב בית דין: לא תנחש כגון אילו שמנחשין בלילה
ובעופות ובכוכבים וכן כל כוונת בהם: לא תענונו אונ' ו
עצם ר' ישמעאל אונ' המעשר עלה עיניו עקיבה אונ'
אילו נותנה עתים כגון אילו שהן אומדין למדות ערבי
שביעות להיות יפות עקידות קטעות להיות דעות
לא תקפו אחד המקין ואחד המוקף פאת ראשכם וסוף
ראשכם אילו הייתם כחן ומיסין: לא תשחית את
את פאתו קנך כדל ענו פאתו קנם לא יגלחו גלחו

במספרים כבתעבוליהא חייבת ללכת שחיתא פאת
זקנדאו לזאת שחיתא פאת זקנדאו יכול לקטוב בלקטות או
בדחיטני יהיא חייב תל ופיתקטל חתון הא כינו גילוח
שויט בזה שחיתא חייב אוכל דהתעד ופאת זקנדאו וסוף
זקנדאו מלמד שהיא חייב על הדאש מיטאן ועל הדאש מיטאן
ועל הדקן שתים מיטאן ושנים מיטאן ואחת מלמסן דאעד
אוכל אם נטלן כולן מאחת אינו חייב אלא אחת ואינו חייב עד
שיטלנו בדרך אלא עמד אוכל לקטוב בלקטות או
בדחיטני חייב ושרט יכול לקטוב שרט על ביגו שפול
ועל ספינתו שטבעה יהיא חייב תל ושרט לנפש לא מדת לא
שריטה שהיא עלמת מניין לחמש קריטות עלמת אחד
שהוא חייב על כל שריטה ושריטה תל ושרט לחייב על כל
שריטה ושריטה ריוסי אוכל מנין לשריטה אחת עלחמשה
מתים שהיא חייב על כלמת תל לנפש לחייב על כלמת ומת
וכתבת יכול לפל כתב ולא קעקע יהיא חייב תל
קעקע או קעקע יכול לקעקע ולא כתבתל וכתבת
הא כינו עד שיכתוב ויקעקע בידו ובכוחו ובכבודו שקוא
רושם ל שמעון בן יהודה אוכל משום ד שמעון אינו חייב עד
שיכתוב ויקעקע השם שנו וכתבת קעקע לא תתנו בבסאע
ותה פל אלתחל לאת בתך יכול לא יתנה ללעיו לא
יתנה לוישראל לתללה זנותה לא אמרת אלא חילול שהיא
לשם זנות ואיזה זה המוסר בתו פנייה שלא לשם אישות
וכן המוסרת עצמה שלא לשם אישות ולא תנה הארץ
מזנים המקפירות יכול על מעשה יחיד תל ומלאה הארץ
דמה לא למעשה יחיד ל יהודה אוכל הרי הוא אוכל
ותהניפי חרץ בזנותך ובדעתך מה עונשו של בר וימנעו

איזה הוא היורה לאיש שבמקומו ולא מדבר במקומו ולא סוּר
 את דבריו וכל אשר יהי עינים ענינו סאילו לא דאחו והדי
 הדבר נשקול ללב שני ראתה מהלך הוא כל דבר שהוא מסור
 ללב נאמנו וראתה מהלך פד בא ואמר לך גד אע
 קבלו ולאתך פמוחוק לך את שבאו עיריו מנין תלכי יגור בארצם
 אין לי אילא בארץ בארץ מהלך לארץ מנין תל אתכם בכל מקום
 שאתם אסן למה שזמר בארצכם בארץ אינו צריך להביא
 ראיה ובהויה לארץ אינו צריך להביא ראיה לא תונו
 אתו שלא תאמר לו אמש היית עובד עז והיום נכנסתה תחת
 כנפי שבעה בארץ מה אורה שקיבל עליו את כל התורה
 אף גד שקיבל עליו את כל התורה נכנס אחרו גד שקיבל
 עליו את כל דברי התורה חוץ מפיסוק אחד אין מקבלין אותו
 ליוסי ביר יהודה אולא פילו דבר קטן מדקדוקי סופרים
 יהיה לכם ולגרי הגר אתכם ואהבתם לוכמוך כשם שני
 בישראל ואהבתם לרעך כמוך כך נאמר בגרים ואהבתם לו
 כמוך כי גרים הייתם בארץ מצרים דעו מהנפשן של גרים
 שאף גרים הייתם בארץ מצרים לא תעשו עול כמשפט
 אם לדין כבר הדין אמור חס כן למה נאמר לא תעשו עול
 במדה במשקל מלמד שהמורה נקרא דיין שאם שיקר
 במדה קרוי עול שני משוקצת חרם תועבה וגורם לחמשה
 דברים מטמא את הארץ מחללא את השם מסלק את השכינה
 ומפיל את ישראל בחרב ומגלה אתם מארצם
 במדה זו מדירת הארץ במשקל זה טריטוני במשורה זה
 זר הגדול וישאומ' זו קוטיקטנה וישאומ' זה המחוק
 מאזכר צדק צדק אה המזעם יפה אבע צדק צדק את
 המשקלות יפה אופת צדק צדק את האופות יפה אמ' ליוסי

ויא עם הארץ שבנין נברא בהיה דבן נבא לא יאמר עם יתן
 עתיד לידע את חורץ יידי דבריהם ללוי רגמהו לא פאורמו
 באבן מלמד שאם מת באבן אחת עא ואעאתן את פניו
 איתן קיועו סקבו באוש לא בעבור הקוא לא אנוסול יעו
 ולא מוטעה והכית את מקרב עמו ועמו שלם
 מזדעו נתן למלך מה תל לפישן לא יומעא בכך מעבירבנו ובת
 באש אין לי אולא בנו ובתו בן בני ובקצתו תלש מדי עונת למלך
 אין לי אולא זרע כשי זרע פסול למען תל בתו מזדעו למלך
 פלודע שיש לך למען סמא איתן קדשי ולח ללא
 קדשי מלמד שהוא אנוע מיואת המ קדשו מחל לאת קדשי
 ומסלק את הענינה וכן לא יענה יתן לרב ומגלה שרוא
 מארעם ואם יעלה ילכו עם ההקצמן אהם העני
 בדבר חור סוף שדבי שהודבה עלימן תל ואם העלם עליו
 מינן את העליון בבב יין אחר סוף שדבי יתן הדבה מעלמן
 תל ואם העלם יעל מו אטן אס הילמן בקנה דריות של שבטים
 דה שיעלום קנה דרי גדולה של ישראל ודינס עטלון מהם
 על כד לכד עמור ואם העלם עליון לבלתה יתאת בפל
 מיתת יודעו ושבתו את פט פונה אני מהל עטק
 ועסקבו באיש לא ייבור הקוא לא אנוס ולא שוגג וכל
 מוטעה ובמיעס קדו מה תל אמר אמען וכ מה היתא מעס
 אילולי ארך שחן לונש אחק שי שבה מוכסים שמלם
 מוכס ש שי שבה לקסים שזלם לקסים מפעש שלחתי
 עליו והכרת אתו מה תל לפישן ובמשפתתו ק
 תהא משפתתו בהכרת תלאהו בהכרת אין משפתתו בזכ
 אילא ביקורין והכרת אתה יתכלה זניט אחריו לזענתו
 קמלך לרבוני ארץ יתן מכות מקדשי נעם ועמם ילם

